□□□□□□□:□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□:□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

ராஜராஜனுக்கு மூன்னர் நடுகல் வழிபாடுதான் தமிழ்நாட்டில் பரவி இருந்தது. அக்கம் பக்கமாக குறிஞ்சி (மலை சார்ந்த) , முல்லைப் பகுதிகளில் (காடு சார்ந்த) இருந்த வளேிர் எனும் இனக்குடிகளின் அரசுகளை ஒழித்துக் கட்டி, மருதநிலப் பரப்பில் பரேரசுகள் உருவாக்கம் பறெ்ற வரலாற்றுக் காலமரே ராஜராஜனின் காலம். தொடர் பாேர்கள் ம□லம் சிற்றரசுகளை நிர்ம□லமாக்கி, அவ்வரசுகளின் சலெ்வங்களை எல்லாம் கவர்ந்து வந்து தன் பரேரசகை் கண்டாலே அனவைரும் அச்சத்தால் உறைந்திடச் சயெ்யும் மாபரெும் சின்னம் ஒன்றை உருவாக்குவதும், அச்சின்னத்தையே அதிகார மயைமாக மாற்றுவதுமே ராஜராஜனின் நாேக்கமாக இருந்திருக்கிறது. அவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டதுதான் பரெிய காேவில்.

சங்கம் மருவிய காலத்தின் பின் வந்த களப்பிரர் காலத்தில் வதைீ கத்தின் கொட்டம் அடக்கப்பட்டு சமணம் தழதை்தாேங்கி இருந்தது. களப்பிரர்களை வீழ்த்திய பாண்டியபல்லவர்கள் காலத்தில் ஆற்றுப்பாசனம் வளர்ச்சி பறெ்று வளோண் உற்பத்தி பரெுகியது. சிற்றரசுகள் வீழ்த்தப்பட்டு பரெுவநேதர்கள் உருவாகும் வரலாற்றுக் கட்டத்தசை் சரே்ந்தது சாேழர் ஆட்சி. கழுவறே்றி சமணத்தகை் கருவறுத்த சவைத்தின் வறெ்றி, ராஜராஜனின் பரேரசு உருவாக்கத்தாேடு ஓருங்கிணைந்தது. இக்காலத்தில்தான் சவைக்கொழுந்துகளான வளோளர்களும் பார்ப்பனர்களும் க□ட்டணி கட்டிக் கொண்டு அதிகார மயைமானார்கள். இவர்களின் ஆட்சிக்கு பரெியகாேவில்தான் மயை அச்சாக இருந்தது.

கருங்கற்பாறகைளே இல்லாததும் காவிரியாறு கொண்டு வந்து சரே்த்த வண்டலால் நிரம்பியதுமான தஞ்சபை் பகுதியில், ஓரு லட்சத்து மூப்பதாயிரம் டன் கருங்கற்களகை் கொண்டு கட்டப்பட்ட கட்டிடம்தான் பரெிய காேவில். கட்டிடக் கலை சார்ந்த நவீன தொழில்நுட்பங்களாே, சாலகைளாே பாேக்குவரத்து வசதிகளாே இல்லாத அந்தக் காலத்தில் இத்தனை பரெிய கட்டிடத்தகை் கட்டிமுடிக்க, எவ்வளவு மனித உழபை்பு தவேபை்படப்பிரக்கும்? இந்தக் கட்டுமானப் பணியில் எத்தனை பரே் தங்களது உயிரை இழந்திருப்பார்கள்?

ஆயிரம் ஆண்டுகளகை் கடந்து நிற்கும் இந்தக் காேவிலை அடிமகைளின் இலவச உழபை்புதான் உருவாக்கியது. தனது ஆட்சிக்காலத்தில் தொடர்ந்து பாேர்கள் நடத்திய ராஜராஜன் பாேரில் தாேற்ற நாட்டு வீரர்களகை் கதிகளாக்கிக் கொண்டுவந்து அவர்களின் உழபை்பிலயேே இக்காேயிலை எழுப்பினான். பாேர்க்களங்களில் இருந்து கதிகளை மட்டுமல்ல, இக்காேவிலுக்குத் தவேயைான அனதை்தையும் கொள்ளையைடித்துத்தான் கொண்டு வந்தான்.

மலேசை் சாளுக்கிய மன்னன் சத்தியாசிரயனை வனெ்றபாேது கபை்பற்றப்பட்ட சலெ்வங்களும், ஈழம், கரேளத்தின் தனெ் பகுதி, ஆந்திரத்தின் தனெ் பகுதி ஆகியவற்றை வனெ்று அந்நாடுகளின் கருவ□லங்களகை் கொள்ளை அடித்த சலெ்வங்களும்தான் 216

அடிக்கற்கரோபுரமாகியது. மலைநாடு எனப்படும் சேரநாட்டை வெண்றபோது எடுத்து வந்த பொன் நகைகளும், பாண்டிய நாட்டை வெண்றபோது கொள்ளையிட்டு வந்த முத்து, பவளங்களும்தான் பெருவுடையார்க்குரிய நகைகளாயின.

சாளுக்கிய நாட்டிலிருந்து கொள்ளையிட்டு பெருவுடையார்க்கு சொந்தமாக்கப்பட்ட 87.593 கிலோ தங்க நகைகளும், சேர, பாண்டிய நாட்டுக்கு கொள்ளையில் கிடைத்த 95.277 கிலோ வெள்ளியும் இதில் அடக்கம். ஈழப் போரின்போது கைப்பற்றப்பட்ட கிராமங்கள் பெரிய கோவிலுக்கான வருவாய்க் கிராமங்களாக (நிவந்தம்) விடப்பட்டிருந்தன. இவ்வாறு அண்டை நாடெங்கும் போர்தொடுத்து கொள்ளையிட்ட பொருட்களால் உருவானதுதான் தஞ்சைப் பெரியகோவில்.

இக்கோவில் உருவாவதற்காக தனெ்னகத்தில் தொடர்ந்து ரத்த ஆறு ஓடிக் கொண்டே இருந்தது. காந்தளூர் முதல் ஈழம் வரை இதற்காக ராஜராஜன் படை எடுத்துப் பேழிவை நடத்தினான். காந்தளூரில் (இன்றைய திருவனந்தபுரத்தின் ஒரு பகுதி) சேரனைத் தோற்கடித்து, உதகை நகர் (கல்கூளம் வட்டம்) கோட்டை தகர்க்கப்பட்டு எஞ்சிய நகரெங்கும் தீ வைக்கப்பட்டது. இது அவனுடைய மெய்க்கீர்த்தியில் 'காந்தளூர்ச்சாலை கலமறுத்தருளி' என்று சொல்லப்படுகிறது.

அண்மையில் கண்டறியப்பட்ட கல்வெட்டில் இதன் அடுத்த வரி 'மலையாளிகள் தலை அறுத்து' என்றுள்ளதாக முனைவர் தொ.பரமசிவம் குறிப்பிடுகிறார். அடுத்து மலேசை சாளுக்கிய மன்னன் சத்தியாசிரயனதை் தோற்கடித்த போரில் நகரங்களைக் கொளுத்தியும், கூழந்தைகள் எனக்கூடப் பாராது அனைவரையும் கொன்று வறெியாட்டம் போட்டது சோழர்படை. கன்னிப்பெண்களைக் கைப்பற்றி மனைவியராக்கிக் கொண்டும் அளவற்ற பொருட்களைக் கவர்ந்து கொண்டும் தன் நாட்டிற்குத் திரும்பினர்.

ஈழத்தின் மீது படை எடுத்து அந்நாட்டு அரசியையும், அவளுடைய மகளையும் கைப்பற்றி வந்தனர். பூதத்தசமய நினைவுச் சின்னங்களில் இருந்த பொன்னாலான உருவங்களைக் கொள்ளை அித்தனர். இந்தப் படையெடுப்பின்போது அனுராதபுரம் நகரை தீ வதைத்து அழித்தனர். பூது நகராக பொலனருவாவை உருவாக்கினர். ஜார்ஜ் பூஷ், ஈராக்குக்கு ஜனநாயகம் வழங்கியதைப் போல ஜனநாதபுரம் என அதற்குப் பெயரிட்டனர்.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

மூதற்கோவில் என்பர். சவைம் பரப்பும் வலேயைை மட்டும் அக்கோவில் சயெ்தூகொண்டிருக்கவில்லை. சோழர்காலத்தின் வட்டிக்கடையாகவும், நில உடமையாளராகவும், பொற்களஞ்சியமாகவும் அரசின் அதிகார பீ டமாகவும் விளங்கியது.

சோழநாட்டின் விளை நிலங்களில் பரெும்பகுதி பரெுவுடையார் கோவிலுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது. கூடிகளிடம் இருந்து விளைச்சலில் ஆறில் ஓரு பங்கு கோவிலுக்கு வசூலிக்கப்பட்டது. கோவில் நிதிக் கூவியலில் (பண்டாரம்) இருந்து விவசாயிகள் தமது தொழிற்தவேகைடக்கும், பணெ்களுக்கு சீ தனம் தரவும் கடன் பறெ்றனர். பரெுவுடையார் கோவில் கணக்கில் இருந்த பல்லாயிரக் கணக்கான களஞ்சு பொன்களும், காசுகளும் பரெும்பாலும் பல ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், சபகைளுக்கும் கடனாகத் தரப்பட்டு 12 சதவீ தம் வட்டியாக (பணமாகவோ பொருளாகவோ) வசூலிக்கப்பட்டது.

சிறிய அளவில் நிலம் வதை்திருந்த விவசாயிகட்கூக் கடன் கொடுத்து விளைச்சல் இன்மயைால் அவர்கள் கடன் கட்டத் தவறிய பாேது, அவர்களது நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு பரியகோவிலுக்கு சொந்தமாக்கப்பட்டன. கடனாளியான விவசாயிகளை கோவில் அடிமகைளாக்கி, அவர்கள் மூதுகில் சுட்டுக் கோலால் சுடுபோட்டு, கோவில் நிலங்களில் வலேை சயெ்ய வதை்தனர்.

பரெிய கோவில் இறதை் திருமனேிக்கு ராஜராஜன் அளித்தது 2.692 கிலோ தங்கமாகும். பரெியகோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் இருந்து காணிக் கடனாக ஆண்டொன்றுக்கு வந்த நலெ் மட்டும் 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் கலம். ஆண்டொன்றுக்கு கோவிலுக்கு வந்த வருவாயில் நலெ் தவிர பொன், 300 களஞ்சு, காசுகள் 2 ஆயிரம் என நாட்டின் ஓட்டுமொத்த சலெ்வமுமே பரெியகோவிலில் கூவிக்கப்பட்டிருந்தது. இவற்றை நிர்வாகம் சயெ்வதற்கனெ 4 பண்டாரிகள், 116 பரிசாரகர்கள், 6 கணக்கர், 12 கீ ழ்க்கணக்கர் பரெியகோவிலில் பணி புரிந்தனர். கோவிலுக்கு நலெ்லும், பொன்னும் கட்டாயமாகத் தரவணே்டும் என 57 கிராமங்களுக்கு ராஜராஜன் உத்தரவிட்டிருந்தான்.

அன்றாடம் இந்தக் கோவில் இயங்குவதற்கான இலவச உழபை்பும் மக்களிடம் இருந்து பறெப்பட்டது. இக்கோவிலுக்கு நுந்தா விளக்கரெிப்பதற்காக 400 இடயைர்கட்கு ‘ சாவா மூவாப் பரோடுகள்’’ எனும் பயெரில் ஆடு, மாடு, எருமகைள் வழங்கப்பட்டன. ‘வடெ்டிக் கூடிகள்’’ என அழகை்கப்பட்ட இந்த 400 பரேும் கோவிலுக்கு விளக்கரெிக்க நாளொன்றுக்கு உழக்கு நயெ் கொடுக்க வணே்டும் என விதிக்கப்பட்டிருந்தது. கோவிலுக்குக் கொடுத்தது பாேக, இவர்களுக்கு ஆடுமாடுகளிடமிருந்து கிடதை்த உபரியதை் தவிர வறேு சம்பளம் கிடயைாது. கால்நடகைளின் எண்ணிக்கை குறயைாமல் அவற்றபை் பராமரித்து கோவிலுக்கு நயெ் அளக்கும் ‘வடெ்டிக் கூடி’ (ஊதியம் இல்லா வலேயைாட்கள்)களாக அவர்களின் உழபை்பு உறிஞ்சப்பட்டது. நயெ் அளக்கத் தவறிய

இடையர்களின் உடமைகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

வடிக்கூடிகளை் பானேற்றே பல பணிகள், பெரிய கோவில் நிலெ் கூற்ற சாலையில் சம்பளம் இன்றி வலேை செய்ய அமர்த்தப்பட்டனர். ஆனால், பார்ப்பனர்களுக்கெனற, வதேம் கற்க பாடசாலகைள், உணவு உறவிட வசதிகளுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இப்பாடசாலை மாணவர்களுக்கு 6 கலம் நலெ்லாேடு 1 பொன் உபகாரச் சம்பளமாகவும் வழங்கப்பட்டது.

விவசாயிகளுக்கு வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்தும், நிலப்பறிப்பு செய்தும், அரசு வல்லமையால் வரி தண்டிச் சுரண்டியும்தான் பெரியகோவில் வானுயர்ந்து நின்றது.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் அடிமை முறை இருந்துள்ளதையும் வறுமையினால் மக்கள் தம்மை கோவிலுக்கு அடிமையாக விற்றுக் கொண்டதையும் கல்வெட்டு ஆதாரங்கள் காட்டுகின்றன. ஆறு பேர் பதின்மூன்று காசுகளுக்கு தம்மை பெரிய கோவிலுக்கு விற்றுக் கொண்டுள்ளனர். நந்திவர்ம மங்கலத்தில் பதிகம் பாடுவதற்காக 3 பெண்கள் பரிசளிக்கப்பட்டனர். திருவிடந்தை பெருமாள் கோவில் என்ற ஊரிலுள்ள ஸ்ரீ வராகதேவர் கோவிலுக்கு 12 மீ னவர் கூடும்பத்தினர் தங்களை அடிமைகளாக விற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இதே போல நெசவாளர்களும் கோவிலுக்கு அடிமைகளாக தம்மை விற்றுக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வடிமைகள் தங்களின் தொழில் மூலம் வரும் வருவாயில் களஞ்சுப் பொன், கோவிலுக்குத் தர வேண்டும் என்றும், ஆண்டுக்கு இருமுறை வரும் கோவில் திருநாட்களில் பணிகள் செய்யவேண்டும் என்றும் விதிகள் இருந்தன.

பார்ப்பனர் அல்லாதோரின் பஞ்சாயத்து ஆதிக்கத்திலுள்ள கிராமங்களை 'ஊர்கள்' என்றழைத்தனர். 'ஊர்களின்' நில உரிமைகளை மாற்றியும், கோவிலுக்குக் கூடிகள் கொடுக்க வேண்டிய காணிக்கடனை அதிகரித்தும் ராஜராஜன் கட்டளையை பிறப்பித்தான்.

தங்கள் தேவைக்கேற்ப சிறு அளவில் வேளாண்மை செய்து வந்தவர்களின் நிலங்கள் அவ்வப்போது ஆட்சியாளர் களால் பறிக்கப்பட்டு, அந்த உழவர்களைக் கூலியாக மாற்றியோ ('கூடி நீ க்கியா'), கூத்தகையாளராக மாற்றியோ ('கூடி நீ க்காமலோ'), அவர்களின் நிலங்கள் கோவிலுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டன.

அரசனுக்கும், கோவிலுக்குமான பங்கான 'மேல்வாரமும்', கூத்தகதைாரர்களின் பங்கான 'கீழ்வாரமும்' எடுக்கப்பட்டபின், ஊர் அறிவித்துள்ள மானியங்களை உரியவர்களுக்குக் கொடுத்த பின்பு எஞ்சியதே உழவர்களுக்குக் கிடைத்தது. இது விளைச்சலில் பத்தில் ஒருபங்கை விடக் குறைவானது. 'மேல்வார'மாக சலெுத்த வேண்டிய விளைச்சல் ஏற்கனெவே அதிகமாக இருந்ததுடன், அடிக்கடி இந்த அளவு உயர்த்தப்பட்டுக் கொண்டே போனதால் உழுபவர்க்குக் கிடைக்கும் பங்கு குறைந்து கொண்டே போனது.

இதனால் நில உடமையாளருக்கு (கோவில்தான் உடமையாளர்) அஞ்சி உழுகூடிகள் ஊரைவிட்டு ஓடியுள்ளனர். வரி அதிகமாகப் பிடுங்கியதால் தாங்கள் விளைாமை செய்து கூடியிருக்கப் போவதில்லை என மன்னார்கூடி மக்கள் எச்சரிக்கையும் விட்டுள்ளனர். சாகுபடி செய்யாது கிடந்த நிலங்களுக்கும் வரி இருந்தது. அதை வசூலிக்கத் தவறிய பூன்னவாயில் என்ற ஊர்ச்சபை தண்டிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஊரார் சிலரே வரி நலெ்லகை் குறைத்து அளப்பதற்காக, தமது ஊர்நிலத்தில் வரி விலக்குப்

பறெ்றிரூந்த (இறயைிலி) நிலங்களின் அளவகை் கடூதலாகக் கணக்கூக் காட்ட மூயன்றிரூக்கின்றனர். சொந்த நிலமூடயைவர்கள் கட□ தங்கள் நிலத்தை வரியில்லா நிலங்கள் எனக் கணக்கூக் காட்டி அனூபவித்தூ வந்தனர். கோவிலின் சூரண்டலில் இரூந்தூ எவ்வாறலெ்லாம் தப்பலாம் எனத் திட்டமிட்ட கூடிமக்கள், மகிழ்ச்சியூடன் வரி சலெூத்தி இரூக்கக்க□டூமா?

பார்ப்பனர்கள் நிறநை்தூள்ள ஊர்களில் மற்ற சாதியினர் யாரூம் நிலவூடமையைாளராக இரூப்பின் அவர்கள் நிலங்களை விற்றூவிடச் சொல்லி ராஜராஜன் ஆணை பிறப்பித்தான். அந்நிலங்களை ராஜராஜனின் தமக்கை கூந்தவை விலகைக்கூ வாங்கி கோவிலூக்கூ சொந்தமாக்கினாள். இவ்வாறாக பார்ப்பனர் ஊர்களில் பார்ப்பனரல்லாதோரின் நில உரிமை பறிக்கப்பட்டூ அவர்கள் உழூக□லிகளாகத் தாழ்த்தப்பட்டனர்.

இவ்வாறூ கோவிலசை் சார்ந்தூ பிறப்பிக்கப்படூம் நிலப்பறிப்பூ, வரி விதிப்பூ போன்ற ஆணகைளை யாரனேூம் உழவர்கள் எதிர்த்தால் அவர்கள், ‘சிவதத்ரூரோகி’ எனப் பட்டம் கட்டி அடக்கப்பட்டனர்.

விவசாயத் தொழிலாளர்கட்கூ நலெ் க□லியாக அளக்கப்பட்டதூ. நலெ் அளப்பவரின் பதவிப் பயெர் ‘கரூமி’. இன்றளவூம் அச்சொல் மக்கள் மத்தியில் கஞ்சத்தனத்திற்கூ மாற்றாகச் சொல்லப்படூவதிலிரூந்தே சோழர் காலத்தில் தொழிலாளர்கள் எவ்வாறலெ்லாம் வயிற்றில் அடிக்கப்பட்பிரூப்பர் என்பதபை் பூரிந்தூகொள்ளமூடியூம்.

□□□□□□□□, □□□□□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□!

ராஜராஜன், 400க்கூம் மறே்பட்ட பணெ்களை வலூவில் கொணர்ந்தூ உடம்பில் ச□டூ போட்டூ ‘தவேரடியார்களாக’ மாற்றினான். இப்பணெ்கள் கோவிலின் பணிகளோடூ நிரந்தரமாகப் பிணைக்கப்பட்டனர். இறவைனின் பயெரால் விபச்சாரத்தபை் பூனிதமாக்கி தஞ்சயைில் ‘தளிச்சரே்’ியை உரூவாக்கினான். கோவில் அடிமகைளனெ கட்டாயப்படூத்தி இழூத்தூ வரப்பட்ட இப்பணெ்கள், அரசனின் அந்தப்பூரத்திற்கூ இழூத்தூச் சலெ்லப்பட்ட கொடூமகைளூம் சோழப் பொற்காலத்தில்தான் நிகழ்ந்தன. கோவில் ப□சகர்கள், பரெூநிலவூடமையைாளர்களின் காமவறெிக்கூப் பலி கொடூக்கப்பட்ட ‘தவேரடியார்’’ கூலப் பணெ்களின் ஆயிரம் ஆண்டூகாலக் கொடூமயை 1929 இல் சூயமரியாதை இயக்கமூம், டாக்டர் மூத்தூலட்சூமி ரடெ்டியூம் போராடி சட்டம் ம□லம் மூடிவூக்கூக் கொண்டூவந்தனர்.

‘தமிழ்மறை மீ ட்டான்’’ என சவைக் கொழூந்தூகளால் போற்றப்படூம் ராஜராஜன், தமிழ்மறகைளை ஒளித்தூ வதை்தூக் கொண்டூ சமயக்கூரவர் நால்வரூம் வந்தூ

கடேட்டால்தான் தரூவரோம் என தில்லை தீட்சிதர்கள் மிரட்டியபரோதூ பம்மிப் பதூங்கி சமயக்கூரவர்களின் தங்கச் சிலகைளசை் சயெ்தூ அவர்களூக்கூத் தானம் தந்தூ மீட்டானரே ஓழிய, தளிசச்சரேிப் பணெ்டிர் மீ தூ 'ச□டூ' பரோட்ட 'வீ ரத்தை' தீட்சிதரிடம் காட்டவில்லை. "சமச்சீ ர் கல்வியை எதிர்த்தூ பரோராடூவரோம்" என மடெ்ரிகூலஷேன் பள்ளிகள் மிரட்டியபரோதூ 'சமெ்மொழிகொண்டானின்' அரசூ 'அனதை்தூத் தரப்பினரின் நலன்களூம் காக்கப்படூம்' எனக் கஞெ்சியதரே, ராஜராஜன் காட்டியதூம் அதரே வீ ரம்தான்.

தமிழ்நாட்டில் கிடதை்த கல்வடெ்டூக்களில் தீ ண்டாமை பற்றிய மூதல் கூறிப்பரே ராஜராஜனின் ஆட்சிக்காலத்தில் வந்தூள்ளதூ. வரலாற்றூ அறிஞர் ரொமிலா தாப்பர், இவன் காலத்தில் ஊரூக்கூ வளெியரே தீ ண்டாச் சரேியூம், பறசை்சரேியூம் இரூந்ததசை் சூட்டிக் காட்டியூள்ளார். ஓவ்வொரூ சாதிக்கூம் தனித் தனிச் சூடூகாடூகள் இரூந்தன.

தாழ்த்தப்பட்ட சாதி அடிமகைள் சாகூபடி நாட்களில் சகதியில் உழல்வதூம் மற்ற நரேங்களில் கல்லூடபை்பதூம், பல்லக்கூ சூமப்பதூம் கட்டாயமானதூ. ராஜராஜனின் பொற்காலம் பற்றிப் பசேூபவர்கள் அவன் காலத்தில் இரூந்த தீ ண்டாமகை் கொடூமயைபை் பற்றியரோ, சாதிகளால் மக்கள் பிரிந்தூ கிடந்ததபை் பற்றியரோ பசேூவதரே இல்லை.

கரோவிலை மயைமாகக் கொண்ட சரோழர் கால அதிகார அமபை்பில் சாதிவாரிக் கடமகைளூம் உரிமகைளூம் வரயைறூக்கப்பட்டன. பார்ப்பன, வளெ்ளாள நிலவூடமை ஆதிக்க சாதிகள் ஓரூபூறமூம் விவசாயத் தொழிலாளிகள், அடித்தட்டூ உழபை்பாளர் மற்றூம் உடமை,உரிமை அற்ற சம□க அடிமகைளாக கடசை் சாதி தீ ண்டப்படாதரோர் மறூபூறமூமாக சம□கமரே பிரிந்தூ கிடந்ததூ.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

பிரம்மதயேம் என்ற பயெரில் பார்ப்பனர்களுக்கு நிலங்கள் வழங்கப்பட்டன. அகரங்கள், அக்கிரகாரங்கள், சதுர்வதேிமங்கலங்கள் எனப்படும் தனிக் கிராமங்கள், கோவில்கள், மடங்கள் ஆகியவை அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. 250 ஊர்கள் சோழர் காலத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கு தானமாக வழங்கப்பட்டன. இந்தியச் சட்டங்கள் எவையும் சலெ்லுபடியாகாத இன்றயை சிறப்பும் பொருளாதார மண்டலங்களைப் போன்றே, குற்றவிசாரணகைக்காகக்□ட அரசப்படயைினர் இத்தகயை 'மங்கலங்களின்' உள்ளே நுழயை தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது.

கூடவோலை முறை எனும் ஜனநாயகமுறை சோழர் காலத்தில் இருந்ததாகக் □றப்படுவது ஓரு இமாலயப்பொய். ஊர்ச்சபகைளதை் தரேந்தடெுக்க ஓலகைளில் வடேபாளர்கள் பயெர்கள் எழுதப்பட்டு ஓரு கூடத்துக்குள் அவ்வோலகைள் போடப்படும். பின்னர் கூடத்துக்குள் கயைை விட்டு எடுக்கப்படும் ஓலயைில் வரும் பயெருக்குரியவர் சபகைக்குத் தரேவு சயெ்யப்படுவார். இந்த திருவுளச்சீ ட்டு ஜனநாயகத்தில் வடேபாளராக நிற்பதற்கு வதேம் கற்றிருக்க வணேடும், நில உடமையைாளராக இருக்க வணேடும் என்ற இரு தகுதிகள் வகைக்கப்பட்டிருந்தன.

வதேக் கல்வி பார்ப்பனர்களுக்கு மட்டுமயேோன உரிமயைாக இருந்ததால், பார்ப்பன நிலவுடமையைாளர்கள் மட்டுமே ஊர்ச்சபகைக்குத் தரேவு சயெ்யப்பட்டனர். இதுதான் கூடவோலை முறயைின் யோக்கியதை. அதுமட்டுமல்ல, நிலவுடமையைாளர்களான பிராமணர்கள் மட்டுமே பரெுவுடயைார் கோவிலின் நிதி நிர்வாகிகளாக (பண்டாரி) இருக்க முடியும் என்று ராஜராஜன் ஆணை பிறப்பித்திருந்தான்.

பார்ப்பனர்களுக்கு தன் எடகை்கு எடை (துலாபாரம்) தங்கமும், தானியமும் பலமுறை தானமாகத் தந்தான் ராஜராஜன். அதுமட்டுமல்ல, அவனும் அவனது தமக்கை குந்தவயைும் தமது 'பிறவி இழிவு நீ ங்கி' சொர்க்கம் சலெ்வதற்காக, தங்கத்தால் பசுமாடு ஒன்றசை் சயெ்து, அதன் வயிற்றுக்குள் சனெ்று வந்த பின்னர், அந்த தங்கப் பசுவை பார்ப்பனர்க்கு தானமாகத் தந்துவிடும் ஹிரண்யகர்ப்ப தானம் சயெ்தனர்.

மண்ணும் பொன்னும் தந்து பார்ப்பனர்களை மகிழ்வித்த ராஜராஜன், தனது அரசாட்சியிலும் பார்ப்பன நீ திமுறகைளயைே பின்பற்றினான். தனது அண்ணன் ஆதித்த கரிகாலனகை் கொலை சயெ்த பார்ப்பனர்களகை்□ட அவன் தண்டிக்கவில்லை. சோழ எல்லை தாண்டி சரே நாட்டிற்கு நாடுகடத்தினான். "கொலகை்குற்றம் சயெ்தாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு மரணதண்டனை தரக்□டாது" என்ற மனுதரும விதியதை் தனக்கே பிரயோகித்துக் கொண்ட மன்னன், மக்கள் மீ து அவ்விதியை எங்ஙனம் நிலநைாட்டியிருப்பான் என்பதை யாரும் புரிந்துக் கொள்ளலாம்.

சோழநாட்டின் ஊர்களில் நிலம், ஊரார்க்குப் பொதுவாயினும், அவை கோவிலுக்குச் சொந்தமாக்கப்பட்டு, அதில் வளோளரின் ஆதிக்கம் நிலைநாட்டப்பட்டது. விளைநிலெல்லில் பெரும்பங்கு, குத்தகை உரிமையாகவும் (காராட்சி) கோவிலுக்காக மறேப்பார்வை ஊதியமாகவும் (மீ யாட்சி) வளோளருக்கு மட்டுமே கிடைத்தது.

வளோளர் தம் மறேப்பார்வையில் இருந்த நிலங்களில் 'காராட்சி', 'மீ யாட்சி'ப் பங்குகளை மன்னிலும் அதிகமாக வசலித்தபோது பயிரிட்ட கூடிமக்கள் கிளர்ச்சி செய்துள்ளனர். இந்த வளோளர் பங்குகளுக்கு மன்னன் உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்காததால், உழுகூடிகளையும் விவசாயக் கலிகளையும் வளோளச் சாதியினர் வரமைறையின்றிச் சுரண்டிக் கொழுத்தனர். ராஜராஜனின் காலம் மட்டுமின்றி, சோழர் காலம் முழுவதுமே வளோளர், பார்ப்பனக் கட்டணிக்கு பரெுவாழ்வதை தந்த பொற்காலமாக இருந்தது.

□□□□□□□□□□□□□□□□: □□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□!

ராஜராஜனது பொற்காலத்தை விதந்தோதும் சதாசிவ பண்டாரத்தாரில் இருந்து கருணாநிதி வரை தமிழக வரலாற்றில் இருண்டகாலமாக 'களப்பிரர்' காலமிருந்ததனெக் கூறிப்பிடத் தவறுவதே இல்லை. அந்த 'இருண்டகாலத்தை' பூரிந்தது கொண்டால்தான் சோழர் பொற்காலத்தின் மகிமையை விளங்கிக் கொள்ள இயலும்.

களப்பிரர்களின் ஆட்சிக்காலத்துக்கு (கி.பி. 4 முதல் 6 ஆம் நூற்றாண்டுவரை)முந்தயை சங்கக் காலத்தில் (கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு வரை) விவசாய உற்பத்தி வளர்ச்சி பறெ்று மறுகாலப்பாண்டியர்களின் அரசு உருவாகி வந்தது. நிலவுடமைை என்பது பொதுவில் இருந்த வளேிர்களின் காலம் அது. பாண்டிய ஆட்சியின்போது விவசாயமயமாக்கல் தீ விரப்படுத்தப்பட்டு விளிம்புகளிலிருந்த இனக்குழு சமூகம் விவசாய விரிவாக்கத்துக்குள் கொண்டுவரப்பட்டு, அவர்களின் உபரி உறிஞ்சப்பட்டது. அவர்களின் நிலங்கள் பிடுங்கப்பட்டன. பார்ப்பனர்களுக்குத் தானமாக்கப்பட்டன. அரசனுக்கான வரியாக இனக்குழுக்களின் உழபை்பு உறிஞ்சப்பட்டது. இதனை எதிர்த்து கிளர்ந்தழெுந்த இனக்குழு சமூகங்களின் எழுச்சி தமிழகமெங்கும் 300 ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது. களப்பிரர் ஆட்சிக்காலமாகக் கூறிப்பிடப் படும் காலம் இதுதான்.

இக்காலத்தில் நிலங்கள் மீ ண்டும் 'பொது'வாக்கப்பட்டன. பார்ப்பனர்களுக்குத் தானமாகத் தரப்பட்ட நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டன. இந்த 'இருண்ட' காலத்தில்தான் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி உச்சத்தில் இருந்தது. மணிமகேலை, சீ வக சிந்தாமணி, எலி விருத்தம், கிளி விருத்தம், கார் நாற்பது, இனியவை நாற்பது போன்ற இலக்கிய நூல்களும், விருத்தம், தாழிசை போன்ற பாவகைகளும், உரை நூல்களும் உருவாக்கப்பட்டன. தமிழுக்கு வச்சிரநந்தி தலமையில் சங்கம் ஒன்று அமகைக்கப்பட்டு தமிழ் இலக்கியம் வளர்ச்சி பறெ்றது. வதைீ கத்தை வீ றுகொண்டு எதிர்த்து, 'பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்' என்று பிரகடனம் செய்த திருக்கூறளும் களப்பிரர் காலத்தில்தான்

இயற்றப்பட்டது. தமிழகமெங்கும் பவுத்தமும் சமணமும் தழைத்தோங்கியிருந்த காலமும் இதுதான்.

இந்த 'இருண்டகால'த்ததைத்தான் பல்லவர்களும் பாண்டியர்களும் வீழ்த்தினர். இனக்குழுக்களின் பொது நிலத்தை மீண்டும் பறித்து, பார்ப்பனர்களுக்கு தானமாக வழங்கினர். நிலத்தின் மீது நிலவிய பொதுவுடமையை நீக்கியதனாலயே 'பொது நீக்கி' என்று இம்மன்னர்கள் புகழப்பட்டனர்.

இன்று மண்ணின் மைந்தர்களான இருளர்கள் வீடுகட்ட நிலம் கேட்டால் துப்பாக்கியால் பதில் சொல்லும் 'ஆரர்ச் சோழனின்' ஆட்சி, ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் அரசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை 'பொது நீக்கி' ஹுன்டாய், நோக்கியா போன்ற பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு வாரிவழங்கிக் கொண்டிருக்கிறதே, அதே போன்ற 'பொது நீக்கி'ய அரசத்தான் பல்லவர்களும் பாண்டியர்களும் நிறுவினார்கள்.

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக சதுர்வதேி மங்கலங்களாக்கப்பட்ட பொது நிலங்கள், மிகப்பெரும் அளவில் பார்ப்பனர்களுக்கு தானமாகவும் வளோளர்களுக்கு தனி உடமையாகவும் ஆக்கப்பட்டது 'மா'மன்னன் ராஜராஜனின் ஆட்சியில்தான். பழங்குடி மக்களை அடித்து விரட்டிவிட்டு, மலைகளையும் காடுகளையும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு தாரை வார்க்கின்றன இன்றையை 'பூரிந்துணர்வு' ஓப்பந்தங்கள்.

ராஜராஜனின் காலத்திலும் அவன் வாரிசுகளின் காலத்திலும் தவேதானம், பள்ளிச் சந்தம், இறையிலி எனும் பெயரில் சபெ்படேுகளில் பதியப்பட்டன. சழெிப்பான காவிரிப் பாசன நிலங்களின் மீது, வளோளர், பார்ப்பனக் கூட்டணியின் பிடி இறுகியது. ஏனையை சாதிகள் உழுகைக்கும் கூலிகளாக மாற்றப்பட்டனர். வானுயர நிற்கும் பெருவுடையார் கோவிலின் அடித்தளத்தில், பொற்காலப் பூரட்டில் பூதநைத்திருக்கும் உண்மை இதுதான்.

வடக்கே மகதப் பரேரசின் அசோகனின் ஆட்சிக் காலத்தில் பார்ப்பன வளேவிகள் ஓட்டுமொத்தமாகத் தடை செய்யப்பட்டன. தறெ்கே களப்பிரர் ஆட்சிக்காலத்திலோ பார்ப்பனர்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்த தவேதானங்கள் பறிக்கப்பட்டு, நிலங்கள் பொதுவாக்கப்பட்டன.

பவுத்தமன்னர் பிருகதத்தரின் ஆட்சியை வீழ்த்த கிளர்ச்சி செய்து, வட இந்தியாவில் பார்ப்பன மீட்சியை உருவாக்கியவன், பார்ப்பனத் தளபதி புஷியமித்திர சுங்கன்.

அதுபோல தமிழகத்தில் களப்பிரரை வீழ்த்தி, 'பொதுநீதி க்கி', பவுத்தத்தையும் சமணத்தையும் ஒழித்து சைவத்தை நிலைநாட்டி, பார்ப்பனியத்துக்குப் பூத்துயிர் கொடுத்தவர்கள்தான் பல்லவ, பாண்டியர்கள். இந்தப் பார்ப்பன மீட்சியின் உச்சத்தையே தொட்டவன் ராஜராஜன்.

தமிழின் மாபெரும் படைப்புகள், புதிதாகப் படைக்கப்பட்ட பாவினங்கள், விருத்தங்கள், அறநெறியின் உச்சமான திருக்குறள் என களப்பிரர் கால இலக்கியங்கள் எண்ணற்றவை. சோழர் காலத்தில் உருவான இலக்கியங்கள் யாவை?

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

பரெமிதத்தினுள்ளே, வளெ்ளாளப் பார்ப்பனக் கூட்டு ஆதிக்கத்தையும் தீண்டாச் சரியையும் கூச்சமின்றி மறதைத்துக் கொள்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் யாரும் சிந்தித்து விடாதிருக்க, 'கங்கை கொண்டான்', 'கடாரம் கொண்டான்' என்று மாற்றான் தோட்டத்தில் தாலி அறுத்து வந்து தமிழ்நாட்டில் கோபுரம் கட்டியிருப்பதை அண்ணாந்து பார்க்கச் சொல்கிறார்கள். நாம் அண்ணாந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே நம் காலடி மண்ணை 'இறையிலி' ஆக்கி ஏகாதிபத்தியங்களின் 'மங்கலங்களாக' மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது, கருணாநிதி அரசு.

வதைீ க மதத்தை எதிர்த்து நின்ற பூத்தர் பரிநிர்வாணம் அடைந்ததன் 2550 ஆம் ஆண்டை பத்தோடு பதினொன்றாக அனுசரித்த திமுக அரசு, பார்ப்பனதாசனான ராஜராஜனை மட்டும் கோலாகலமாகக் கொண்டாடக் காரணம், கருணாநிதி தன்னை ராஜராஜனுடன் இனம் காண்கிறார் என்பதுதான்.

சநாதன தர்மம் என்று சொன்னாலே காறித் துப்பிய காலம் ஒன்று இருந்தது. அதுதான் சுயமரியாதை இயக்கக் காலம். அந்தக் காலத்தை 'களப்பிரர் காலத்தோடு' ஒப்பிடலாம் என்றால், அதனை மூனை மழுங்கவைக்க கூலிகளுக்குப் பட்டரூடன் கூட்டு சேர்ந்த காஞ்சித்தலைவன் அண்ணா தான், பார்ப்பன மீடியாக்கு அடிக்கொள்ளி வைத்த நரசிம்ம பல்லவன். மவுண்ட்ரோடு மகாவிஷ்ணுவிடமும் தினமலரிடமும் நல்ல பெயரெடுக்கத் துடிக்கும் 'திருவாரூர் சோழன்'தான், பார்ப்பனர்களுக்கு பொற்கால ஆட்சி தந்த ராஜராஜன்.

விந்தியம் கடந்து வந்த பார்ப்பனர்களுக்கு உள்ளூரின் விளைநிலங்கள் எல்லாம் 'வரி நீக்கி'அவன் வழங்கியதைத்தானே, தசேம் கடந்து வரும் கம்பனிகளுக்கு 'வரி நீக்கி' வழங்குகிறார் கருணாநிதி.

கோவிலின் ஆணகைளை எதிர்த்தவர்களுக்கு 'சிவத்துரோகி'ப் பட்டம் என்றால் உலகவங்கி ஆணகைளை நிறவைறேற்றும் அரசை எதிர்த்துப் போராடுபவர்களுக்கு இன்றோ 'தசேத்துரோக' வழக்கு.

பீகார் பார்ப்பனர்களை தமிழ்நாட்டுக்கு வரவழதைத்து வாழவதைத்த ராஜராஜனின் வரலாறும், பார்ப்பனிய பாஜக வதை் தமிழகத்திற்கு இழுத்து வந்து கால்ன்ற வதை்த கலஞரின் வரலாறும் வறேுவறோ என்ன? அன்று ஊருக்கு வளெியே ஓதுக்கப்பட்ட தீண்டாச் சரியை @பால்தானே, இன்று எழில்மிகு சனெ்னகைக்கு வளெியே துரத்தப்படும் உழகை்கும் மக்களுக்காக இக்காலச் சோழன் ஓதுக்கும் சமெ்மண்சரே?

இன்று ராஜராஜனை 'மாமன்னன்' என்றும் அவனது ஆட்சி 'தமிழனின் பொற்காலம்' என்றும் புகழ்பவர்கள் "அக்காலத்தில் ஒரு மன்னன் அப்படித்தான் இருந்திருக்க முடியும்" என்று நியாயப்படுத்துகின்றனர். வரலாற்றில் கீழ் தயும் இருந்தது. அதே காலத்தில் அதனை எதிர்த்து நின்ற பவுத்தமும் இருந்தது. அசோகன் இருந்தான். பவுத்தத்தை வீழ்த்திய புஷ்யமித்திர சுங்கனும் இருந்தான். பார்ப்பனர்க்கு தனிச் சலுகை நீக்கி நிலங்களைப் பொதுவாக்கிய களப்பிரர் இருந்தனர். பொதுவை நீக்கி பார்ப்பனதாசனாக வாழ்ந்த ராஜராஜனும் இருந்தான்.

கீழ் தயா, பவுத்தமா? அசோகனா, சுங்கவம்சமா? களப்பிரரா, ராஜராஜனா? நாம் எந்தப் பக்கம் என்பதுதான் களேவி.

□□□□□□□□□□:

1. சதாசிவ பண்டாரத்தார்,
2. க.ே.ஏ. நீ லகண்ட சாஸ்திரி,
3. மயிலை சீ னி.வேங்கடசாமி,
4. கூடவாயில் பாலசுப்ரமணியம்,
5. நா.வானமாமலை, பொ.வேல்சாமி, அ.மார்க்ஸ், ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், தொ.பரமசிவன் ஆகியோரது நூல்கள் மற்றும் கட்டுரைகள்.

- □□□□□, □□□□□ □□□□□□□□□□□– □□□□□□□□□– 2010